

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

เมื่อเช้าวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ฝันไปตามธรรม

ก่อนจ้งหัน

เสื่อเตี้ยวันนี้เขาก็มีอาหารนะ ไม่เหมือนแต่ก่อน ดูว่าเป็นใครเลี้ยงเขาณะ (พวกต่างประเทศมาช่วยครับ) เออ ดูว่านั่นละ มีต่างประเทศมาช่วยก็เลยเขาไป แต่ก่อนก็เป็นภาระเหมือนกันนะเรา เตี้ยวันนี้เขาก็สบาย โห เขาตบเรานี้มองไม่เห็นนะ เขาอยู่ข้างใน เราเดินไปข้างนอก มันมีเหล็กกั้นเอาไว้เป็นช่อง ๆ เราก็เดินไปธรรมดาตามประสาของเรานั้นแหละไม่ได้ระเวียงระวัง ปูบเข้าข้างหลังนี่ อ้าว มองไป ที่ไหนได้เขาตบเรา เขาเดินเฉย โห้ มึงเอาकुละนะ เออ เอาละยอมรับกูเชื่อ ว่าจ้งัน ตบแล้วไปเฉยนะ เขาไม่เอาเล็บออกเขาตบเรา มันสอดออกมาจากช่องเหล็ก มันเร็วอยู่นะบีบตบเรา เราไม่นึกว่าเป็นเสื่อ พอมองไปเขากำลังดุ่ม ๆ ไปโน้น เขาตบแล้วเขาไปแล้วเรายังเชื่ออยู่

เวลานี้จะไม่มีเสื่อ ในป่าในดงนี้จะไม่เสื่อ ก็มีที่ป่าสงวน ที่ไหนเป็นป่าสงวนเนื้อไม้เสื่อก็มี เขาอาศัยกินนั่น แต่ก็ไม่ค่อยปรากฏว่าเสื่อกินคนนะ ที่อนุรักษ์ป่า เช่นเขาใหญ่ หรือที่ไหนก็ตามก็ไม่ปรากฏว่าเสื่อกินคน ก็แสดงว่าเขาไม่ถือคนเป็นอาหาร แม้คนจะไม่รังแกหรือจะไม่ทำลายเขา เช่นป่าสงวนเป็นป่าที่ให้ภัยสัตว์ พวกสัตว์เสื่ออะไรก็ต้องได้รับภัยหมด เสื่อก็น่าจะถือช่องถือโอกาสทำกลับไม่ทำนะ แสดงว่าเขาถือว่าคนนี้เป็นสัตว์ที่เขากลัวตลอดมา ไม่ทำลายเขา เขาก็ไม่ทำ เขาก็ระวังของเขา ไม่กินคน ก็มีอยู่ที่เขาใหญ่นี้ได้กินสองคน

เสื่อถ้าได้กินคนแล้วจิตใจจะ เนื้อคนกับเนื้อสัตว์ต่างกัน พอได้กินสองคนเขาก็ฆ่าเลย อย่างนั้นแหละ นอกนั้นไม่เห็นปรากฏ เรื่องเสื่อกับคนเจอกันนี่เจอกันอยู่เรื่อย ๆ แหะในที่อนุรักษ์ป่านั้น แต่เขาไม่ทำลายคน

เมื่อวานนี้ไปกลางวันรถติด เราก็ไม่เคยเห็นที่รถติดขนาดนั้น ติดจนไม่ขยับเขยื้อนเลย เป็นแผ่นเลยรถ กลางกรุงเทพ พอจะเริ่มเข้าไปสะพานพระจอมเกล้า เริ่มติดตั้งแต่นั้นไป ติดตลอดเลยจนกระทั่งไปขึ้นทางด่วนค่อยจางไป ฝนตกด้วย รถก็ไปช้า ๆ และติดด้วย ที่นี้ให้พร

หลังจ้งหัน

(ทองคำที่องค์การโทรศัพท์ ๒ บาท ๙๔ สตางค์ ดอลลาร์ ๑๓๓ เหรียญ เงินสด ๓๘๑,๐๕๐ บาท(ดูว่ามีเช็คอีกสองแสน รวมเป็นห้าแสนนะ) และบริษัทขายยาอายุเมต้า เงินเหรียญ ๑,๒๕๐ เหรียญ เงินบาท ๕๖,๒๖๐ บาท ทองคำ ๒๔ บาท ๕๒ สตางค์

ครับ) เออ พอใจ เก็บนั้นเก็บนี้เข้าชาติของเรา ส่วนทองคำอะไรนี่เข้าคลังหลวง นอกนั้นกระจายออกทั่วประเทศไทย ทุกภาคๆ ถึงกันหมด ตรงไหนจำเป็นๆ ขอมมาๆ ด้วยเหตุผลสมควรจะสงเคราะห์เล็กน้อย สงเคราะห์ตามเหตุผลนะ ไม่ใช่ขอมมาเท่าไร ให้ไปเลยโดยไม่ถามเหตุผล ผล เราไม่เคยทำอย่างนั้น ต้องพิจารณาเหตุผลเรียบร้อย หนักเบาเท่าไรเอาเหตุผลตั้งลงเลย ควรมากควรน้อย

เช่นอย่างที่ว่าเวียงจันทน์ นี่ก็สั่งแล้ว เรียบร้อยแล้ว สามล้านสี่แสน มันควรจะให้ อย่างนั้นก็ต้องให้ เพราะเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวงของประเทศลาว และโรงพยาบาล ขาดแคลนมาก นี่เรายังให้เงินต่อไปอีกว่าตอนเราไปถึงอุดรแล้วเขาจะมากาหาที่นั่น มาถามรายละเอียดถึงเรื่องเครื่องมือแพทย์ สมควรจะสงเคราะห์เล็กน้อยเพียงไรเราก็จะ สงเคราะห์ต่อไปอีก นอกจากสองเครื่อง คือ เครื่องผ่าตัดตา เครื่องวัดความดันตา เครื่องผ่าตัดที่แรกเขาจะเอาสามล้านสองแสน เขาลดถึงสองแสนเลย ก็ยังเหลืออยู่สาม ล้าน เครื่องวัดตานี่สี่แสน ตกลงก็ให้สามล้านสี่แสนไปก่อน

นี่ยังไม่แล้วนะ เวลาเขามาแล้วมีความจำเป็นเราจะสงเคราะห์อีก เพราะเป็น เมืองหลวงของประเทศลาว ความจำเป็นอยู่ที่นั่นๆ ไม่มีเครื่องมืออะไรเลยนี่มันเป็นไป ได้ยากลำบากมากนะ เราจึงต้องติดต่อ เปิดทางไว้แล้ว ทางนั้นหมอมเขาจะมาแจก รายละเอียด เราจะสงเคราะห์ตามความจำเป็นๆ อย่างนี้แหละ ที่ไหนก็ สัพเพ สตตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายหวังพึ่งกันทั้งนั้นทั่วโลก เมื่อใครที่ควรจะได้ให้พึ่งกันได้ก็หมุน ช่วยกันไป ช่วยกันไป

เฉพาะตาระยะนี้มันก็สิบสี่ล้านหกแสน ส่วนอุดรนี่เราก็ให้มากแล้ว เขาก็ขอมมาก แล้ว คราวนี้เรียกว่าเป็นคราวที่มากที่สุดในปัจจุบัน ให้ไปมาก สำหรับโรงพยาบาลตา อุดรนี่ โถ ไม่ใช่บ่อยๆ นะ มันจะเข้า ๒๐ ล้านละมั่งตา โดยเฉพาะตา ตั้งแต่ ๒๕๓๐ มา ที่เราไปผ่าตัดโรงพยาบาลรัตนิน ๒๕๓๐ นั้นแหละ เป็น ๑๘ ปีนะ เริ่มเข้า ๑๘ ปี เรียกว่า ๑๗ ปีเต็มช่วยตามา นี่ทุ่มเรือยนะตา ราคาแพง ส่วนเครื่องมืออย่างอื่นที่ จำเป็นๆ ในโรงพยาบาลศูนย์อุดรเราให้ทั้งนั้นนะ มีแต่เครื่องมือสำคัญๆ ให้หมดเลย อย่างเอกซเรย์คอมพิวเตอร์ อุลตราซาวด์ สองเครื่องใหญ่ เครื่องละสามล้านให้ เครื่อง ผ่าตัดสมอง เครื่องผ่าตัดอะไรภายในที่สำคัญๆ เราให้ทั้งนั้น เพราะเป็นโรงพยาบาล ศูนย์ มันรวมที่นั่นคนไข้

วันนี้ไม่ได้เทศน์ให้พี่น้องทั้งหลายฟังละ พวกกันจดจำเอาที่เทศน์ไว้ทุกแห่งทุกมุม เราเทศน์ทุกวันๆ เทศน์ที่นี้แล้วก็ไปเทศน์ในต่างๆ ไม่หยุดไม่ถอย เอาธรรมะชโลม จิตใจ พี่น้องชาวพุทธเราจะได้มีความสงบร่มเย็นภายในใจ ถ้าไม่มีธรรมใครอย่าเก่งนะ ใครอย่าอวดเก่งไม่มีธรรม จะเอากิเลสซึ่งเป็นตัวพินตัวไฟมาอวดธรรม อวดเท่าไรยังส่ง

เปลวจรตเมฆนะ เปลวไฟของกิเลสเผาหัวใจสัตว์โลกที่วิ่งตามมัน ถ้าใครคว่ำกรรมมาเป็นน้ำดับไฟ ผู้นั้นจะมีความสงบเย็นใจ เห็นได้ชัดมากไม่ได้เห็นที่ไหน ที่เห็นชัดมากตามที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนว่าจิตตภาวนา นี่สำคัญมากทีเดียว เห็นหมด อยู่ในนั้นหมดเลย

จิตตภาวนาได้แก่การอบรมจิต ส่องสติ-ปัญญาเข้าไปในจิต จิตนี้เป็นมหาเหตุ มหาเหตุใหญ่โตที่สุด เป็นพื้นฐานสำคัญของสัตว์โลกก็คือกิเลส ธรรมก็อยู่ด้วยกันแต่ธรรมออกไม่ได้ กิเลสอยู่ข้างบนมันเหยียบไว้ๆ มันออกๆๆ แล้วโยกแต่ความทุกข์ ความทรมานมาให้สัตว์โลก นี่ภาวนามันเห็นกันชัดขนาดนั้นนะ ไม่เห็นชัดขนาดนั้นจะฆ่ามันได้ยังไง นี่ละการภาวนาจึงละเอียดมากที่สุดยอดเลย ศาสดาองค์เอกก็เอกขึ้นมาจากการภาวนา พระสงฆ์สาวกอรหันต์ สงฆ์ สรณิ คัจฉามิ ของพวกเรา ขึ้นจากการภาวนาทั้งนั้นๆ ละเอียดลออสุดยอด

มหาเหตุอยู่ที่จิต เหตุใหญ่โตก็คือกิเลส อีกอันหนึ่งก็คือธรรมอยู่ด้วยกัน เวลาแกกกันลงด้วยจิตตภาวนา มหาเหตุนี้ถูกความเพียรพังลงๆ จิตใจค่อยเบาบางลงๆ ค่อยมองเห็นเหตุเห็นผล ค่อยเชื่อบุญเชื่อบาป ทั้งๆ ที่บาปบุญมีอยู่ตั้งกับตั้งกัลป์ แต่จิตไม่ยอมเชื่อ เชื่อตั้งแต่สิ่งกิเลสหลอกลวง ให้ได้รับความฉิบหายล่มจมกับมันไป ทีนี้พอธรรมสอดเข้าไปก็บอกว่าอันนั้นเป็นนั่น อันนี้เป็นนี้ มันก็รู้อะไรเป็นคุณอะไรเป็นโทษ แต่ก่อนเรานอนอยู่กับงูจงอาง งูสามเหลี่ยม งูเห่า งูเห่า สามเหลี่ยม-งูจงอางรอบตัวเรา เราอยู่ตรงกลาง เราก็กะพริบตาอยู่ในท่ามกลางของมหาพิษมหากายนั้นละ งูสามเหลี่ยม จงอาง งูเห่า

นี่ตัวเป็นพิษใหญ่โตที่สุด เรานอนกะพริบตาอยู่ในท่ามกลาง ทีนี้พอธรรมสอดเข้าไปเท่านั้นจิตใจมันมองเห็น เริ่มรู้ๆ รู้ว่าเป็นพิษเป็นภัย จากนั้นก็รู้เต็มตัว เห่าเต็มตัว จงอางเต็มตัว สามเหลี่ยมเต็มตัว แล้วติดเลยทีนี้ นั่นละภาวนา พอได้เห็นแล้วมันอยู่ได้ยังไง มันเป็นพิษเป็นภัย เรื่องกิเลสทั้งหลายมันเป็นเหมือนงูเห่างูจงอางนั้นละ พระพุทธเจ้าจึงท้อพระทัย คือสัตว์โลกไม่ยอมเชื่อ เชื่อเห่าจงอางมากกว่าธรรม พระองค์จึงท้อพระทัย ถึงขนาดนั้นก็ลากขึ้นมาจากปากงูเห่างูจงอางไปได้มากมาย

พระพุทธเจ้าตรัสรู้แต่ละพระองค์ไม่ใช่บ่อยๆ นะ เฉพาะมนุษย์เรานี้มากต่อมาก พวกเทวดาบุตรเทวดายิ่งมากกว่ามนุษย์เรามาก พระพุทธเจ้ามาตรัสรู้แต่ละพระองค์ๆ รื้อขนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ไปมากมายกายกอง นี่เราก็ออยู่ในท่ามกลางพุทธศาสนา ให้นำศาสนามาประคองจิตใจ ให้ทนเอานะ ศาสนาห้ามแต่กิเลสอยากทำ ศาสนาห้ามไม่ให้ทำ รังเอาไว้ๆ กิเลสมันบีบั้นนะ ลากเราบีนต่อหน้าต่อตาธรรมนั้นละ เราก็ก็นั่งไปตามธรรม ต่อไปก็ไปตามธรรมเรื่อยๆ ต่อไปเห็นกิเลสปิดก่อนเลย สมมุติว่าธรรมยังไม่มา

เกี่ยวข้องกับเราปิดก่อนแล้ว มันเห็นโทษก่อน แต่ก่อนธรรมมาลากมันยังไม่ยอมไป นี่ละ การฝึกฝนจิตใจ จิตใจมีความมืดมัวเพราะกิเลสปิดบัง สว่างออกเพราะธรรมชะล้าง

ธรรมอยู่ในใจนี้ละ จึงเรียกว่ามหาเหตุ ใจนี้รับไว้ทั้งกิเลสทั้งธรรม กิเลสตัวเป็น พืชเป็นภัย ธรรมตัวเป็นคุณมหาคุณอยู่นั้น เวลาเราชำระสะสางเข้าไปด้วยการสร้าง ความดีทั้งหลาย นับแต่การให้ทานรักษาศีล ทานไม่ว่าประเภทใด เรียกว่าทานทั้งนั้น เป็นทานบารมี เครื่องชะล้างเครื่องจุดลากเราได้ด้วยกันทั้งนั้น รักษาศีลก็เหมือนกัน จากนั้นก็เข้าสู่ภาวนาอันเป็นแหล่งใหญ่ หรือทำนบใหญ่ สำหรับรวมบุญทั้งหลายที่เรา สร้างมานาน้อย ก็กับก็กลับไม่สูญหายไปไหน เพราะจิตไม่เคยตาย บุญกุศลจะติด แนบอยู่กับจิตไปภพใดชาติใดไม่ต้องหาใครมาช่วย ถ้ามีบุญกุศลแล้วบุญกุศลช่วยเติม เม็ดเต็มหน่วย นี่ละหมุนไป ๆ ทานจึงให้สร้างบุญสร้างกุศลเพื่อหมุนจิตใจเรา

เวลาจนตรอกจนมุมต้องหาที่ยึดที่เกาะคนเรา เวลาหิวข้าวแม้แต่ใบไม้แห้งมันยัง นี้ก็ว่าเป็นผัก เห็นไหมล่ะ ใบไม้แห้ง ฟังซิใบไม้แห้งมันยังนี้ก็ว่าเป็นผักเพราะมันหิวมาก อันนี้จิตใจเวลามันทุกข์ทรมานมาก คว่าอะไรมันก็นึกว่าเป็นผักอย่างว่า นึกว่าเป็นที่ยึดที่ เกาะ เกาะไปอีกฟังกอีก มันมีแต่พืชแต่ภัยที่ตนสร้างไว้เต็มตัวแต่ก่อน ด้วยความ เพลิดเพลินไม่รู้เนื้อรู้ตัว เห็นสิ่งที่เป็นภัยเป็นคุณเสียทั้งหมด แต่เวลามันมาให้ผลก็เป็น อย่างนั้น คว่าอะไรมีแต่พินแต่ไฟหมด เราจะไปตำหนิใคร ก็ตัวเองสร้างเอาไว้ๆ มีแต่ ความผิดหวังพาให้พังๆ ถ้าความดีแล้วสร้างเอาไว้ เกาะบีบติดปั๊บเลย เวลาจำเป็นๆ เกาะบีบติดปั๊บๆ คนมีบุญไม่จนตรอก ยังไงก็ไม่จนตรอก หากมี บุญของตัวเองนั้น แหละเข้ามาสอดปั๊บแล้วลากออกจากภัย ให้พ้นภัยไปได้เลย

บุญจึงเป็นของสำคัญมาก และไม่ได้อยู่ในความคิดคิดต้นเดาของใครนะ เราจะ ไปคาดคิดบุญบาป หรือคาดคิดว่าธรรม ธรรมนี้รวมทั้งบุญทั้งบาปอยู่ในนั้น เราคาด ไม่ได้นะ หากเป็นธรรมชาตินั้นพอเหมาะพอดีกับผู้ทำ ผลที่ออกมาก็เป็นธรรม เป็น ความสม่ำเสมอ ใครทำมากทำน้อยผลจะเป็นขึ้นตามตามนั้นๆ การสร้างบุญเป็นอย่างนี้ ให้อุตสาหะพยายามนะ อย่าปล่อยตัวไปกับกิเลสมันจะมีแต่ความผิดหวังๆ ถ้า พยายามฝืนมันเพื่อทำความดีงาม และไม่ทำความชั่วหนึ่ง ทำความดีงามหนึ่ง เราจะมี หลักยึดเป็นลำดับลำดาดไป วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้ละ ต่อไปนี้จะให้พร

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ทองคำเมื่อเช้านี้ได้ ๒๓ บาท ๖๓ สตางค์ ได้เยอะอยู่นะ วันนี้ ต่อไปนี้จะให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz